

Der nachstehende Text ist in angemessenes Deutsch zu übersetzen und durch die Beantwortung der unter II. gestellten Fragen sprachlich zu erläutern.

I. Übersetzung:

Der Autor des folgenden Textes setzt sich mit den Sophisten auseinander:

1 Εἰ πάντες ἤθελον οἱ παιδεύειν ἐπιχειροῦντες ἀληθῆ λέγειν καὶ μὴ μείζους ποιῆσθαι τὰς ὑποσχέσεις ὧν ἐμελλον ἐπιτελεῖν, οὐκ ἂν κακῶς ἤκουον ὑπὸ τῶν ἰδιωτῶν· νῦν δ' οἱ τολμῶντες λίαν ἀπερισκέπτως ἀλαζονεύεσθαι πεποιήκασιν ὥστε δοκεῖν ἄμεινον βουλευέσθαι τοὺς βραθυμῆν αἰρουμένους τῶν περὶ τὴν φιλοσοφίαν διατριβόντων.

Τίς γάρ οὐκ ἂν μισήσειεν ἅμα καὶ καταφρονήσειεν πρῶτον μὲν τῶν περὶ τὰς ξίρας διατριβόντων, οἱ προσποιούνται μὲν τὴν ἀλήθειαν ζητεῖν, εὐθὺς δ' ἐν ἀρχῇ τῶν ἐπαγγελμάτων ψευδῆ λέγειν ἐπιχειροῦσιν; 2 Οἶμαι γάρ ἅπασιν εἶναι φανερόν ὅτι τὰ μέλλοντα προγιγνώσκειν οὐ τῆς ἡμετέρας φύσεώς ἐστιν, ἀλλὰ τοσοῦτον ἀπέχομεν ταύτης τῆς φρονήσεως ὥσθ' Ὅμηρος ὁ μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν εἰληφώς καὶ τοὺς θεοὺς πεποιήκεν ἔστιν ὅτε

βουλευομένους ὑπὲρ αὐτῶν, οὐ τὴν ἐκείνων γνώμην εἰδὼς ἀλλ' ἡμῖν ἐνδείξασθαι βουλόμενος ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἐν τοῦτο τῶν ἀδυνάτων ἔστιν. 3 Οἷστοι τοίνυν εἰς τοῦτο τόλμης ἐληλόθασιν, ὥστε πειρῶνται πείθειν τοὺς νεωτέρους ὧς, ἦν αὐτοῖς πλησιάζουσιν, ἃ τε πρακτέον ἔστιν εἴσονται καὶ διὰ ταύτης τῆς ἐπιστήμης εὐδαιμόνες γενήσονται. Καὶ τηλικούτων ἀγαθῶν αὐτοὺς διδασκάλους καὶ κυρίους καταστήσαντες οὐκ αἰσχύνονται τρεῖς ἢ τέτταρας μῆας ὑπὲρ τούτων αἰτοῦντες. 4 ἀλλ' εἰ μὲν τι τῶν ἄλλων κτημάτων πολλοστοῦ μέρους τῆς ἀξίας ἐπώλουν, οὐκ ἂν ἠμφισβήτησαν ὧς οὐκ εἰς φρονούντες τυγχάνουσιν, σύμπασαν δὲ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν οὕτως ὀλίγου τιμῶντες, ὧς νοῦν ἔχοντες διδάσκαλοι τῶν ἄλλων ἀξιοῦσιν γίνεσθαι. Καὶ λέγουσι μὲν ὧς οὐδὲν δέονται χρημάτων, ἀργυρίδιον καὶ χρυσίδιον τὸν πλοῦτον ἀποκαλοῦντες, μικροῦ δὲ κέρδους δρεγόμενοι μόνον οὐκ ἀθανάτους ὑπιοχνοῦνται τοὺς συνόντας ποιήσειν. Ὁ δὲ πάντων καταγελαστότατον, 5 ὅτι παρὰ μὲν ὧν δεῖ λαβεῖν αὐτοὺς, | τούτοις μὲν ἀπιστοῦσιν οἷς μέλλουσι τὴν δικαιοσύνην παραδώσειν, ὧν δ' οὐδεπώποτε διδάσκαλοι γεγόνασιν, παρὰ τούτοις τὰ παρὰ τῶν μαθητῶν μεσεγγυοῦνται, πρὸς μὲν τὴν ἀσφάλειάν εἰς βουλευόμενοι, τῷ δ' ἐπαγγέλματι τάναντία πράττοντες.

2 4 μεγίστην codd.: μέγιστος Γ¹ || 5 εἰληφώς ΓΔ: σχῶν ΘΛ.

2 6 ὑπὲρ ΓΔ: περὶ ΘΛ || 7 ἐν ΓΔ: ἐν τι cett. odd. || 3 3 πλησιάζουσιν ΓΔ: -σασιν ΘΛ || 5 αὐτοὺς om. ΘΛ || 6 κυρίους ΓΔ: κυρίους σφᾶς αὐτοὺς ΘΛ || 7 τρεῖς ἢ τέτταρας ΓΔ: τέτταρας ἢ πέντε ΘΛ || 4 3 ὧς οὐκ codd.: ὧς Γ¹ || 5 τιμῶντες ΓΔ: πωλοῦντες ΘΛ || 6 γίνεσθαι Γ: γίν- Λ γενέσθαι cett. odd. || 9 τοὺς συνόντας ΓΕ: τοὺς αὐτοὺς συνόντας ΘΛ || 5 1 παρὰ μὲν Γ: παρὰ ΘΛ || λαβεῖν Γ: λαμβάνειν ΘΛ || 4 μεσεγγυοῦνται ΓΕΛ¹: -γυῶνται Λ² vulg. -γύονται Photius s. v. ||

Fortsetzung nächste Seite!

II. Fragenteil:

1. Welche grammatische Bedeutung hat in § 1 der Genitiv ὧν ἔμελλον ?
2. Erklären Sie den Modus in § 3: ἦν αὐτοῖς πλησιάζωσιν.
3. Warum ist in § 3 das von den Mss ΘΛ übergangene αὐτούς unverzichtbar?